

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครที่มีวุฒิปริญญาโท กลุ่มที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน ผลที่ได้จะนำมาเสนอทั้งหมด 3 ตอน ตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะส่วนตัว

- 1.1 ตำแหน่งราชการ
- 1.2 ประสบการณ์การสอน
- 1.3 สาขาวิชาที่สำเร็จในระดับปริญญาโท
- 1.4 ระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท
- 1.5 หมวดวิชาที่สอน
- 1.6 คาบการสอน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระหว่างครูผู้สอนวุฒิปริญญาโท กลุ่มที่ทำวิจัยและไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการทำวิจัย และสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตอนที่ 3 ผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทกลุ่มที่ทำวิจัยในชั้นเรียน ในประเด็นดังนี้

- 3.1 สาเหตุสำคัญในการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 3.2 ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยที่นำมาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 3.3 ทักษะที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 3.4 องค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 คุณลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอนวุฒิปริญญาโท ดังแสดงในตารางที่ 2 - 7

ตารางที่ 2 ตำแหน่งราชการของครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ทำวิจัยในชั้นเรียนและไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)		รวม
	กลุ่มทำวิจัยในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน	
ตำแหน่งราชการ			
อาจารย์ 1 ระดับ 5	1	2	3
อาจารย์ 2 ระดับ 5	3	5	8
อาจารย์ 2 ระดับ 6	38	42	80
อาจารย์ 2 ระดับ 7	2	1	3
อาจารย์ 3 ระดับ 7	3	-	3
อาจารย์ 3 ระดับ 8	5	2	7
รวม	52	52	104

จากตารางที่ 2 พบว่า ครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6 มากที่สุด คือ 38 และ 42 คน ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนวุฒิปริญญาโท ที่ทำวิจัยในชั้นเรียนและไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)		รวม
	กลุ่มทำวิจัยในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน	
ประสิทธิภาพการสอน			
6 - 14 ปี	10	11	21
15 - 19 ปี	22	22	44
20 - 37 ปี	20	19	9
รวม	52	52	104

จากตารางที่ 3 พบว่า ครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีประสิทธิภาพการสอน 15 - 19 ปี มากที่สุด คือ 22 คน เท่ากัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 สาขาวิชาที่สำเร็จในระดับปริญญาโท ของครูผู้สอนวุฒิปริญญาโท

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)		รวม
	กลุ่มทำวิจัย ในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัย ในชั้นเรียน	
สาขาวิชาที่สำเร็จในระดับปริญญาโท			
วิทยาศาสตร์ (คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม)	16	12	28
สังคม (พัฒนาสังคม การสอนสังคม ประวัติศาสตร์)	12	6	18
จิตวิทยา - แผนกการศึกษา	5	7	12
วิจัย(วิจัยการศึกษา วัตถุประสงค์ ประเมินผล สถิติ การศึกษา)	5	6	11
ภาษาไทย	4	5	9
ภาษาอังกฤษ/ภาษาฝรั่งเศส	2	4	6
พลศึกษา	3	1	4
โสตทัศนศึกษา	-	4	4
พื้นฐานการศึกษา	2	-	2
บริหารการศึกษา	1	1	2
มัธยมศึกษา	-	2	2
นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร	-	2	2
โภชนวิทยา	1	-	1
การศึกษาผู้ใหญ่	1	-	1
การศึกษานอกระบบ และการศึกษาต่อเนื่อง	-	1	1
โบราณคดี	-	1	1
รวม	52	52	104

จากตารางที่ 4 พบว่า ครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ทำวิจัย
ในชั้นเรียน สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด คือ 16 และ
12 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท ของครูผู้สอนวุฒิปริญญาโท
ที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)		รวม
	กลุ่มทำวิจัย ในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัย ในชั้นเรียน	
ระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท			
4 - 7 ปี	18	20	38
8 - 12 ปี	26	17	43
13 - 23 ปี	8	15	23
รวม	52	52	104

จากตารางที่ 5 พบว่า ครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ทำวิจัยในชั้นเรียน สำเร็จการศึกษา
ในระดับปริญญาโทมาแล้ว 8 - 12 ปี มากที่สุด 26 คน และครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ไม่ทำวิจัย
ในชั้นเรียน สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทมาแล้ว 4 - 7 ปี มากที่สุด 20 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 หมวดวิชาที่สอนของครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)		รวม
	กลุ่มทำวิจัยในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน	
หมวดวิชาที่สอน			
วิทยาศาสตร์	16	12	28
สังคมศึกษา	15	10	25
คณิตศาสตร์	5	10	15
ภาษาไทย	3	7	10
แนะแนว	4	5	9
ภาษาอังกฤษ/ ภาษาฝรั่งเศส	3	5	8
พลานามัย	5	1	6
พาณิชยกรรม	1	-	1
ศิลปศึกษา	-	1	1
คอมพิวเตอร์	-	1	1
	52	52	104

จากตารางที่ 6 พบว่า ครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ทำวิจัย และไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน สอนวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด คือ 16 และ 12 คน ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 คาบการสอนของครูผู้สอนวุฒิปริญญาโท

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)		รวม
	กลุ่มทำวิจัยในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน	
คาบการสอน			
2 - 12 คาบ/สัปดาห์	11	14	25
13 - 17 คาบ/สัปดาห์	27	13	40
18 - 24 คาบ/สัปดาห์	14	25	39
รวม	52	52	104

จากตารางที่ 7 พบว่า ครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีคาบการสอน 13 - 17 คาบ/สัปดาห์ มากที่สุดคือ 27 คน และครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีคาบการสอน 18 - 24 คาบ/สัปดาห์ มากที่สุด 25 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบระหว่างครูผู้สอนวุฒิปริญญาโท กลุ่มที่ทำวิจัย และไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน ในด้านคุณลักษณะส่วนตัว ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการทำวิจัย และสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังแสดงในตารางที่ 8 - 19

ตารางที่ 8 ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งราชการของครูผู้สอนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (ร้อยละ)		χ^2 - test
	กลุ่มทำวิจัย ในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัย ในชั้นเรียน	
ตำแหน่งราชการ			2.76
อาจารย์ 1 และอาจารย์ 2	44 (42.3)	50 (48.1)	
อาจารย์ 3	8 (7.7)	2 (1.9)	

จากตารางที่ 8 พบว่า ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียนและไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มีตำแหน่งอาจารย์ 1 และอาจารย์ 2 โดยทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน แต่ครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนมีมากที่สุดคือ 50 คน (ร้อยละ 48.1)

เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งราชการกับการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ไม่มี
ความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่สำเร็จในระดับปริญญาโท ของครูผู้สอนกับการทำวิจัย
ในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (ร้อยละ)		χ^2 - test
	กลุ่มทำวิจัย ในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัย ในชั้นเรียน	
สาขาวิชาที่สำเร็จในระดับปริญญาโท			3.20
สาขาด้านการศึกษา	18 (17.3)	27 (26.0)	
สาขาด้านวิทยาศาสตร์	17 (16.3)	12 (11.5)	
สาขาด้านสังคม	17 (16.3)	13 (12.5)	

จากตารางที่ 9 พบว่า ครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาด้านการศึกษา มากที่สุด คือ 27 คน (ร้อยละ 26.0) และสาขาด้านวิทยาศาสตร์ น้อยที่สุด คือ 12 คน (ร้อยละ 11.5)

เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาที่สำเร็จในระดับปริญญาโท กับการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างหมวดวิชาที่สอนของครูผู้สอนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (ร้อยละ)		χ^2 - test
	กลุ่มทำวิจัย ในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัย ในชั้นเรียน	
หมวดวิชาที่สอน			5.46
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	16 (15.4)	12 (11.5)	
กลุ่มวิชาสังคมศึกษา	15 (14.4)	10 (9.6)	
กลุ่มวิชาอาชีพ	10 (9.6)	8 (7.7)	
กลุ่มวิชาภาษา	6 (5.8)	12 (11.5)	
กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์	5 (4.8)	10 (9.6)	

จากตารางที่ 10 พบว่า ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน สอนกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด คือ 16 คน (ร้อยละ 15.4) และคณิตศาสตร์ น้อยที่สุด คือ 5 คน (ร้อยละ 4.8)

เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง หมวดวิชาที่สอนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ไม่มี
ความสัมพันธ์กัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบประสพการณ์การสอน ระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท
คาบการสอนของครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มทำวิจัยในชั้นเรียน		กลุ่มไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน		t-test
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1. ประสพการณ์การสอน	17.87	5.38	18.52	5.75	-0.60
2. ระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษา ในระดับปริญญาโท	9.46	4.11	10.12	4.97	-0.73
3. คาบการสอน	15.29	3.81	15.13	4.27	0.19

จากตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบประสพการณ์การสอน ระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท คาบการสอน พบว่า

1. ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีประสพการณ์การสอนโดยเฉลี่ย 18 ปี และกลุ่มครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีประสพการณ์การสอนโดยเฉลี่ย 19 ปี

เมื่อเปรียบเทียบประสพการณ์การสอนระหว่างครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียนกับครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ประสพการณ์การสอนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

2. ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทโดยเฉลี่ย 9 ปี และครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนมีระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท โดยเฉลี่ย 10 ปี

เมื่อเปรียบเทียบระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท ระหว่างครูผู้สอน
ที่ทำวิจัยในชั้นเรียน กับครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ระยะเวลาหลังสำเร็จการศึกษา
ในระดับปริญญาโท ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

3. ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีคาบการสอนโดย
เฉลี่ยเท่ากัน คือ 15 คาบ/สัปดาห์

เมื่อเปรียบเทียบคาบการสอน ระหว่างครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน กับครูผู้สอนที่
ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า คาบการสอนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย ความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย นิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มทำวิจัยในชั้นเรียน		กลุ่มไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน		t-test
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1. แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน	1.37	0.63	1.20	0.52	1.39
2. ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย	62.63	8.73	64.96	11.49	-1.16
3. ความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์	2.67	1.04	2.79	1.23	-0.52
4. ความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย	19.87	3.13	19.92	2.50	-0.10
5. นิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน	29.71	4.59	28.46	3.50	1.56

จากตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย ความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ความรู้ความสามารถในเนื้อหาสาระที่วิจัย นิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า

1. ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉลี่ย 1.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 และครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเฉลี่ย 1.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52

เมื่อเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ระหว่างครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน กับครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา		จำนวน (ร้อยละ)		χ^2 - test
		กลุ่มทำวิจัย ในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัย ในชั้นเรียน	
การอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัย ในชั้นเรียน	เคยอบรม	25 (24.0)	24 (23.1)	0.04
	ไม่เคยอบรม	27 (26.0)	28 (26.9)	

จากตารางที่ 13 พบว่า ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียนและครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่ไม่เคยอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน แต่ครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีมากที่สุด คือ 28 คน (ร้อยละ 26.9)

เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งค้นคว้าข้อมูลของครูผู้สอนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา		จำนวน (ร้อยละ)		χ^2 - test
		กลุ่มทำวิจัย ในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัย ในชั้นเรียน	
แหล่งค้นคว้าข้อมูล	มี	45 (43.3)	43 (41.3)	0.30
	ไม่มี	7 (6.7)	9 (8.7)	

จากตารางที่ 14 พบว่า ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มีแหล่งค้นคว้าข้อมูล โดยทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน แต่ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีมากที่สุด คือ 45 คน (ร้อยละ 43.3)

เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งค้นคว้าข้อมูลกับการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างที่ปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา		จำนวน (ร้อยละ)		χ^2 - test
		กลุ่มทำวิจัย ในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัย ในชั้นเรียน	
ที่ปรึกษาสำหรับการทำวิจัย ในชั้นเรียน	มี	34 (32.7)	31 (29.8)	0.37
	ไม่มี	18 (17.3)	21 (20.2)	

จากตารางที่ 15 พบว่า ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียนและครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มีที่ปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน แต่ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีมากที่สุด คือ 34 คน (ร้อยละ 32.7)

เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างที่ปรึกษาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ความสัมพันธ์ระหว่างทุนสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้สอนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา		จำนวน (ร้อยละ)		χ^2 - test
		กลุ่มทำวิจัย ในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัย ในชั้นเรียน	
ทุนสำหรับการทำวิจัย ในชั้นเรียน	มี	7 (6.7)	6 (5.8)	0.09
	ไม่มี	45 (43.3)	46 (44.2)	

จากตารางที่ 16 พบว่า ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน และครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่ไม่มีทุนสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน แต่ครูผู้สอนที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีมากที่สุด คือ 46 คน (ร้อยละ 44.2)

เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทุนสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ความสัมพันธ์ระหว่างวัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้สอนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา		จำนวน (ร้อยละ)		χ^2 - test
		กลุ่มทำวิจัย ในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัย ในชั้นเรียน	
วัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัย ในชั้นเรียน	มี	34 (32.7)	25 (24.0)	3.17
	ไม่มี	18 (17.3)	27 (26.0)	

จากตารางที่ 17 พบว่า ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีวัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน มากที่สุด คือ 34 คน (ร้อยละ 32.7) และไม่มีวัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน น้อยที่สุด คือ 18 คน (ร้อยละ 17.3)

เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างวัสดุอุปกรณ์สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะอื่น ๆ นอกจากการสอน ของครูผู้สอนกับการทำวิจัย
ในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา		จำนวน (ร้อยละ)		χ^2 - test
		กลุ่มทำวิจัย ในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัย ในชั้นเรียน	
ภาวะอื่น ๆ นอกจากการสอน เช่น หน่วยงานวิชาการของ โรงเรียน เป็นต้น	มี	49 (47.1)	39 (37.5)	7.39*
	ไม่มี	3 (2.9)	13 (12.5)	

* $P < .05$

จากตารางที่ 18 พบว่า ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีภาวะอื่น ๆ นอกจากการสอนมากที่สุด คือ 49 คน (ร้อยละ 47.1) และไม่มีภาวะอื่น ๆ นอกจากการสอน น้อยที่สุด คือ 3 คน (ร้อยละ 2.9)

เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง ภาวะอื่น ๆ นอกจากการสอนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างเวลาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน ของครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา		จำนวน (ร้อยละ)		χ^2 - test
		กลุ่มทำวิจัย ในชั้นเรียน	กลุ่มไม่ทำวิจัย ในชั้นเรียน	
เวลาสำหรับการทำวิจัย ในชั้นเรียน	มี	34 (32.7)	26 (25.0)	2.52
	ไม่มี	18 (17.3)	26 (25.0)	

จากตารางที่ 19 พบว่า ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน มีเวลาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน มากที่สุด คือ 34 คน (ร้อยละ 32.7) และไม่มีเวลาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน น้อยที่สุด คือ 18 คน (ร้อยละ 17.3)

เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง เวลาสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนกับการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3

ผลการสัมภาษณ์กลุ่มครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ทำวิจัยในชั้นเรียน
 การสัมภาษณ์กลุ่มครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่ทำวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 52 คน พบว่า ครู
 ผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียนในเรื่องต่าง ๆ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้
 เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิทยาศาสตร์จำนวน 9 เรื่อง เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเทคนิค
 วิชาการจัดการเรียนการสอน กับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนต่อ มีจำนวนเท่ากันคือ
 อย่างละ 6 เรื่อง เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสอนสังคมศึกษา ปัญหาการเรียน ทักษะคิด
 ทักษะการเขียน มีจำนวนเท่ากันคืออย่างละ 4 เรื่อง เรื่องที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม
 การสอนคณิตศาสตร์ การสอนภาษาไทย มีจำนวนเท่ากันคืออย่างละ 3 เรื่อง เรื่อง
 ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสอนพละนาฏย
 การสอนซ่อมเสริม มีจำนวนเท่ากันคืออย่างละ 2 เรื่อง และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
 ภูมิหลังนักเรียน สื่อ/อุปกรณ์ พฤติกรรมการสอนของครู พฤติกรรมการเรียนของ
 นักเรียน มีจำนวนเท่ากันคืออย่างละ 1 เรื่อง (รายละเอียดในภาคผนวก หน้า 109)

1. สาเหตุสำคัญที่ทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีสาเหตุสำคัญที่ทำวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจาก
 ปัจจัย 2 ประการ คือ มีแรงจูงใจในการทำวิจัยซึ่งเป็นตัวแปรเกี่ยวกับคุณลักษณะ
 ส่วนตัว และมีสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 15 คน กล่าวว่า สาเหตุสำคัญที่ทำวิจัยใน
 ชั้นเรียนมาจากแรงจูงใจที่ต้องการหาวิธีการที่จะให้นักเรียนสนใจและมีผลสัมฤทธิ์ทาง
 การเรียนให้สูงขึ้น ทั้งนี้จากสภาพปัจจุบันที่ระบอบการประเมินผลเปิดโอกาสให้
 นักเรียนสามารถสอบซ่อมได้ถึง 2 ครั้งต่อ 1 รายวิชา นักเรียนจำนวนไม่น้อยจึงขาด
 ความสนใจและกระตือรือร้นต่อการเรียน ด้วยคิดว่าการเรียนคือ เรียนเพื่อให้สอบ
 ผ่านให้ได้ในแต่ละวิชา มิได้สนใจที่จะสร้างเสริมความรู้ ผลการเรียนจึงอยู่ในระดับที่
 ไม่น่าพอใจ จึงเป็นภาระหน้าที่ของครูที่จะแสวงหาเทคนิค วิธีให้นักเรียนหันมาสนใจ
 เรียนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น และสาเหตุสำคัญที่เป็นแรงจูงใจ
 ให้ทำวิจัยในชั้นเรียนอีกประการหนึ่ง คือ เพื่อแก้ปัญหาและช่วยเหลือนักเรียนในเรื่อง
 ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังตัวอย่างปัญหา เช่น นักเรียนส่วนใหญ่ไม่น่าอุปกรณ์
 การเรียนมาเรียน นิยมการหนีเรียน นั่งเลขในห้องเรียน ไม่ทำงานส่งตามที่ได้รับ
 มอบหมาย ขาดเรียนบ่อย ได้ผลการเรียน 0 โดยไม่มีความรู้สึกเสียดาย ไม่สอบซ่อม
 เป็นต้น จากสภาพปัญหาดังกล่าวจึงเป็นแรงผลักดันประการหนึ่งที่ครูผู้สอนหันมาให้ความสนใจ
 และหาแนวทางแก้ไข โดยใช้กระบวนการทางการวิจัย อันจะส่งผลให้

ได้แนวทางในการแก้ปัญหาให้ตรงจุด และเป็นพื้นฐานในการจัดกระบวนการเรียน การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีครูอีกจำนวน 7 คน กล่าวว่า สาเหตุสำคัญ ที่เป็นแรงจูงใจให้ทำวิจัยในชั้นเรียน คือ เพื่อทำผลงานอาจารย์ 3 สำหรับการนำ ผลการวิจัยเพื่อไปเป็นผลงานทางวิชาการ ขอตำแหน่งอาจารย์ 3 นั้น ในปัจจุบัน นับว่าเป็นแรงจูงใจที่นับวันจะมีอิทธิพลต่อครูผู้สอนเป็นอย่างมาก ด้วยตำแหน่งอาจารย์ 3 เป็นสิ่งที่ช่วยยกระดับฐานะของครูให้สูงขึ้น ทั้งในด้านการเงินที่จะได้รับสูงขึ้นและการ ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนครูด้วยกัน

นอกจากนี้ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 4 คน ยังกล่าวว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้ การทำวิจัยในชั้นเรียนได้รับความสำเร็จนั้นเนื่องมาจากมีสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัย กล่าวคือ ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุน จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนที่ทำวิจัยใน ชั้นเรียน พบว่า ในบางโรงเรียน ผู้บริหารให้การสนับสนุนการทำวิจัยเป็นอย่างมาก โดยเชิญผู้รู้ทางด้านการทำวิจัย ผู้ที่เคยทำผลงานทางด้านการศึกษาวิจัยมาให้การอบรม ชี้แนะ แนวทางการทำวิจัยในโรงเรียน หรือชั้นเรียนในช่วงโรงเรียนปิดเทอม สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูไปอบรมการทำวิจัยซึ่งสถาบันหรือหน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น อีกทั้งให้การ สนับสนุนด้านสื่อ และวัสดุอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการทำวิจัย เพื่อให้ครูนำผลการวิจัยนั้นไป เป็นผลงานทางวิชาการอีกด้วย แต่ในเรื่องทุนการทำวิจัยนั้นโรงเรียนยังไม่สามารถ จัดสรรให้ได้ และสาเหตุสำคัญที่ทำให้การทำวิจัยในชั้นเรียนได้รับความสำเร็จตาม ความเห็นของครูผู้สอน อีกประการคือ มีเพื่อนครูให้ความร่วมมือ ร่วมทำวิจัย ตั้งแต่ การช่วยวิเคราะห์สภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน ให้ความร่วมมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นต้น

2. ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยที่นำมาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และแหล่งที่มาของความรู้

ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย เป็นปัจจัยประการหนึ่งที่จะช่วยให้ครูทำ วิจัยในชั้นเรียนได้รับความสำเร็จหรือไม่ จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนที่ทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่ จำนวน 15 คน กล่าวว่ามีความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัยอยู่ในระดับ ที่สามารถพอใช้ทำงานวิจัยได้และแนะนำผู้อื่นได้บ้าง ถ้าระเบียบวิธีวิจัยนั้นไม่ยาก และ ซับซ้อนจนเกินไป และระเบียบวิธีวิจัยที่ครูผู้สอนใช้ทำการวิจัยในชั้นเรียนส่วนใหญ่จะ เป็นการวิจัยสำรวจและการวิจัยทดลอง สถิติที่ใช้จะเป็นสถิติพื้นฐาน เช่น การหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test โดยแหล่งที่มา

ของความรู้ ได้ความรู้จากการศึกษาในระดับปริญญาโท และอ่านเอกสารตำราเพิ่มเติม ร่องลงมาได้จากการปรึกษาผู้รู้และการอบรม

3. ทัศนคติที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

ทัศนคติที่มีต่อการทำวิจัยนับว่าเป็นแรงผลักดันประการหนึ่งที่ส่งเสริมให้ครูทำวิจัย และสามารถทำการวิจัยได้รับผลสำเร็จ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนเกือบทั้งหมด (51 คน) กล่าวว่า ชอบทำการวิจัย ส่วนสาเหตุที่ชอบครูส่วนใหญ่เห็นว่าสามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงวิธีการสอน สื่อ และการวัดผลประเมินผลได้ ร่องลงมาชอบ เพราะสามารถนำมาแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ เป็นงานที่ท้าทาย เป็นการพัฒนา ตน พัฒนางาน พัฒนาสังคม เป็นการค้นคว้าหาความรู้อย่างมีระบบระเบียบ เป็นบรรยากาศทางวิชาการ มีอิสระในการคิด ทำให้กระตือรือร้น สนุก ผลการวิจัยสามารถก่อให้เกิดผลของความรู้ นวัตกรรมใหม่ ๆ เป็นงานที่ใช้ความสามารถ ความรู้ ช่วยให้ทราบความก้าวหน้าทางการเรียนการสอนของตนเองมากขึ้น และบางสิ่งจากการวิจัยทำให้มองเห็นปัญหาในแง่มุมที่เราไม่เคยมองมาก่อน ส่วนครูผู้สอนที่กล่าวว่าไม่ชอบทำวิจัยซึ่งมีเพียงคนเดียว กล่าวว่าไม่ชอบทำวิจัยแต่ก็ทำวิจัย เพราะข้อค้นพบบางอย่างไม่เป็นจริงเสมอไป และนำไปปรับปรุงไม่ได้เต็มที่

4. องค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนถึงองค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียน จะมีองค์ประกอบหรือปัจจัยหลักทั้งหมด 3 ตัวคือ คุณลักษณะส่วนตัว สภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยและความรู้ความสามารถในการทำวิจัย ดังนี้

ครูผู้สอนส่วนใหญ่ จำนวน 14 คน กล่าวว่าองค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการทำวิจัยในชั้นเรียนคือ มีคาบการสอนน้อย ซึ่งจัดเป็นตัวแปรเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัว โดยครูที่มีคาบการสอนน้อยช่วยให้มีเวลาในการทำวิจัย เพราะช่วงเวลาที่มืออยู่ในโรงเรียน ซึ่งไม่ต้องรับผิดชอบต่อการสอนนั้นคือเวลาที่ครูผู้สอนใช้ในการศึกษาสภาพปัญหาที่สนใจและต้องการค้นคว้าหาคำตอบ ตลอดจนแนวทางแก้ไข อีกทั้งเป็นช่วงเวลาที่ครูใช้ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นครูผู้สอนส่วนใหญ่จะสอนไปเก็บรวบรวมข้อมูลในสิ่งที่ตนศึกษาไปพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้ยังเป็นช่วงเวลาที่ครูได้ใช้ในการ

ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องประเภทต่าง ๆ อีกด้วย อีกทั้งมีแรงจูงใจที่จะนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการในการเลื่อนระดับให้สูงขึ้น

องค์ประกอบหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำวิจัยลำดับต่อมาซึ่งเป็นตัวแปรเกี่ยวกับสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ นโยบายของโรงเรียนให้การสนับสนุนการทำวิจัยทั้งในแง่การจัดหาแหล่งความรู้ การเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษา อบรม และการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำวิจัย มีความสัมพันธ์ที่ระหว่างเพื่อนครูและนักเรียน โดยให้ความร่วมมือในการทำวิจัย มีแหล่งค้นคว้า มีที่ปรึกษาหรือ บุคคลที่มีความชำนาญในการทำวิจัย มีวัสดุอุปกรณ์การทำวิจัย และมีนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยครูผู้สอนกล่าวว่าผู้ที่ทำวิจัยในชั้นเรียนได้สำเร็จนั้นจะต้องหมั่นแสวงหาความรู้ มีนิสัยใฝ่ค้นคว้า และจะต้องพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองอยู่เสมอ

สำหรับองค์ประกอบหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำวิจัยในลำดับสุดท้ายคือตัวแปรเกี่ยวกับความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการทำวิจัย โดยครูผู้สอนกล่าวว่าผู้ที่ทำวิจัยได้สำเร็จนั้นจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ตนสอนเป็นอย่างดี มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยเป็นอย่างดีและมีที่ปรึกษาหรือบุคคลที่มีความชำนาญในการทำวิจัยช่วยชี้แนะเมื่อประสบปัญหาในการทำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย